

Kính gửi: Hỡi Salve.

Con tên Nguyễn Thị Linh Kiều, học lớp 8⁺, Trường Trung học cơ sở Long Thời. Hôm nay con viết thư này để gửi lời thăm đến các cô, các chú, các bác và cha được vui vẻ, mạnh khỏe và nhất là được nhiều ơn chúa chúc phúc. Con cũng rất cảm ơn hội Savic đã giúp con được đi học và cùng bạn bè đùa giỡn, trong một ngôi trường tình bạn. Vì năm rồi con đang học lớp 8 như bây giờ, cũng cùng bạn bè vui chơi nhưng chỉ được một năm rưỡi, đó là nửa năm học đó. Thì con phải rời khỏi mái trường thân yêu, rời bỏ những kỉ niệm đẹp đang đến và sắp đến, để cùng gia đình vượt qua cuộc sống đang gian khổ. Lúc ấy chỉ con đang học lớp 10, em con đang học lớp 6. Thì gia đình con, bị một trận bệnh làm cho một trong năm thành viên nhà mình đã phải trốn phải căn bệnh đó. Chính là chỉ con một con người ngây thơ, hiền lành, lại bị bệnh bại liệt. Vì không phải gọi là bị bại liệt đầu, mà được gọi là sốt bại liệt. Cha, mẹ cùng các thành viên rất lo cho chi. Mẹ và con cùng nhau ở nhà chăm sóc chi, còn cha con thì phải kiếm tiền để lo thuốc men cho chi. Mẹ, cha phải ngày đêm rèn luyện ý chí lẫn tinh thần để chi con có thể có một sức mạnh nào đó giúp chi con vượt qua. Con lúc đó thường ước mơ rằng, cầu xin đức Mẹ Ma-ri-a rằng nếu chi con hết bệnh, chi đi lại được bình thường thì lúc đó con hứa rằng con sẽ không bao giờ cãi lời chi nữa, đã lại muốn con sẽ nghỉ học con sẽ chịu luôn. và sự thật đã được, Đức Ki-tô, Mẹ Ma-ri-a đã giúp con, chi con đã đi được, có đến không căng cứng và đi lại cũng không mạnh như người khác cho lắm. Nhưng mà gia đình con cũng rất mừng rồi. Con lại nghĩ rằng nếu mình hi vọng, và ước mơ, cố gắng, kiên nhẫn sẽ giành lại được những gì mình mất và mình đưa cô được. Rồi ước mơ, hi vọng ngây thơ đó cũng giành lại được một kết quả tốt. Rồi buổi trưa khoảng mười một giờ rưỡi thì mẹ con đưa chi đi học bằng ~~xe~~ xe đạp, từ nhà đến trường khoảng năm đến sáu cây số mà một người mẹ vì lòng thương con sâu sắc, nên dù có cực nhọc đến thế nào thì cũng phải chịu thôi. Để giúp mẹ và cha con quyết định nghỉ học ở nhà cùng mẹ, cha, em, chi vượt qua cuộc sống đó. Con giúp đỡ chi, cũng

